DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 10den MEI, 1823. N. 19

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscaal's Kantoor, den 9den Mei 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualficeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en

De Ronde Broden 16 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet hebbende:

1. Dat de waarde eener zilveren, pattinje of Spaansche daalder bÿ publicatie van Gouverneur en Raden dezes eilands, gearresteerd den 17den November 1801 en den volgenden dag afgekondigd, op twaalf realen, en die der dobloens bÿ eene andere publicatie door den toenmaligen Gouverneur op den 22sten Junÿ 1808 gedaan op zestien pattinjes gesteld is

2. Dat, volgens het besluit van zÿne Majesteit den Koning dd. 20sten Januarÿ 1816 de pattinje, (of Spaansche mat,) even als voormaals, in handelingen met het Gouvernement tegen eene bepaalde waarde valideren zal; onverlet aan ieder om in handelingen onderling de waarde der pattinje zoodanig te regelen als men wederzÿds zal convenieren.

En de noodzakelÿkheid inziende om als nu allen bestaanden twÿfel nopens den wettiglÿken koers der zilveren pattinjes en gouden dobloens uit den weg te ruimen. door het publiek bekend te maken met de intentie des Gouvernements om zich onveranderlyk te houden aan de bepalingen die hier te voren reeds omtrent den koers of de waarde der voormelde muntspecien gemaakt zÿn.

Is goedgevonden en verstaan: aan allen ende eenen iegelÿken op dit en de onderhoorige eilanden kennelÿk te maken dat het Gouvernement zich houdt aan de waarde welke aan zilveren pattinjes of Spaansche daalders en gouden dobloenen, bÿ de hiervorengemelde publicatien, respectivelÿk, is toegekend, namelÿk: twaalf realen of schellingen voor eene pattinje en zestien pattinjes voor eene dobloen, zonder op eenigerlei wÿze in aanmerking te kunnen nemen eenigen hoogeren koers welken die muntspecien, als handelspenningen, door onderlinge handelingen van partikulieren, reeds verkregen hebben of naargaans nog mogten verkrÿgen,

Gedaan op Curaçao den 1sten Mei 1823, het tiende jaar van Z. M.'s regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 3den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Waarnemingen op het luchtgestel en ziektens van het eiland Curaçao. Door Daniel L.M. Peixotto, M. D. te New York.

(HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Ik zal tot de behandeling van koortsziektens overgaan, voor af wil ik eenige algemeene aanmerkingen maken, welke aan allen kunnen toegepast worden.

Men heeft zich te veel door de gewoonte laten vervoeren, om alle ziektens door warm weder en luchtgesteldheid veroorzaakt, onder de uitsluitelyke regering van gal, en onder dezen naam, dezelven allen te stellen, onder de wyde en ydele benaming van galachtig. Zoo was het voor dezen gelegen met verrotting, waarmede alle keerkring ziektens noodzakelyk verondersteld werden, in betrekking te staan; en hier van daan is het dat de benaming verrotting, zeer dikwyls by hunne nietsbeteekende lyst van titels bygevoegd werd. Mosely heeft voldoende bewyzen gegeven der valschheid dezes leerstelsels, en der gevaarlyke strekking dat hetzelve voortbragt op veronderstelde en bewysloze geneesbare voorteekens. De misslag, aangaande de gal, is niet minder kenbaar, dan gevaarvol. Het zonder onderscheid gebruiken van artsenyen, berekend om op de lever te werken, met volstrekte verzuim van de meer geschikte middelen, welke vereischt werden, om den voortgang te stuiten, en, de hevigheid van aanstekingen der deelen, waarin het leven voornamelyk berust, (waarvan ruwe gesteldheden, volbloedige buitenlanders by hunne *eerste* aankomst, meest onderworpen zyn,) de dikwylige en noodlottige uitwerking geweest, van dezen onphilosophischen geest van algemeen making, toegepast aan ziekte van de heete luchtstreek.

In de keerkring koortsen vertoonen zich altyd, meer of min galachtige vóórteekens. De overeenstemming welke tusschen de lever en het vel bestaat, geeft in de uitwerkingen van het eerste, eene gelyke aandoening met die, welke die van het laatste nooit mist te ondergaan, onder de operatie van aanhoudende en hooge graden van hitte. Hiervan daan komt het dat dit gewigtig werktuig zich zeldon of ooit in eenen volmaakt gezonden staat bevindt, zelfs by die genen, die oogschynelyk in bezit van gezondheid is. Maar zoodra men ziek wordt, het zy aan welke ziekte ook lydende, is het galachtig werktuig een der eerste welke de uitwerking er van gevoelt, en in meeste gevallen, vormt hetzelve het verbevenste punt van aanval.* Dit is byzonderlyker het geval in de gewoonlyke klimaat ziekte. waaraan de bynaam van galachtig in het algemeen eigenschappelyker is toegepast. Maar dikwyls worden deze ziekelyke aanvallen aangenomen als oorzaken, of als daarstellende voorteekens eener ziekte, in dewelke zy in der daad niets meer zyn dan zamenloopende of toevallige omstandigheden Daarom is het beweerd dat de gele koorts eene galziekte is, omrede dat galachtige voorteekens zich toevallig gedurende de ziekte vertoonen, en post mortem vertoont zich by onderzoeking dat eenige ontsteking aan de lever den dood vooruit gegaan is. Maar van het gene dat gezegd is, moet het voorkomen, dat het besluit, dat uit deze omstandigheden aangaande de gele koorts genomen is, niet weinig twyfel overlaat. Als wy verder in aanmerking nemen dat in deze ziekte andere werktuigen eenen veel grooteren graad van medelydenheid toonen, zoo wel by de voorteekens als ontleding, dan zal deze twyfel tot eene zekerheid overgaan dat de gele koorts geene galziekte is.

Dus zyn de galkoortsen die genen, in dewelken de lever de oorzaak der ziekte is, en zamen met de ingewanden die daaraan onderworpen zyn, de pyn dragende is zoo als door de merkwaardigste en overeenstemmenste voorteekens bewyzen. De voorteekens en de wyze van genezing, indien dezelve by tyds aangewend wordt is gewoonlyk van goed gevolg, bestaande in braakmiddelen, zinking middelen, zweetdryvende middelen en merkurius; alle doen dezelfde uitwerking. De kreolen, de geklimatiseerde Europeanen, en Amerikanen, zyn even gelyk daaraan blootgesteld, byzonders zy die genen hun prooi die zich aan buitensporigheden overgeven. Velen betalen eene zware jaarlyksche schatting aan deze koortsen en ontsnappen ter naauwer nood van dezer aanval, van denwelken zy niet eer genezen dan wanneer zy onverzaagd hunne gewoonlyke levenswys beginnen, tot het hen op het laatst aan het einde hunner vermaken en pynen brengt. Deze dingen brengen, in het algemeen, met zich eenige teekens waardoor zy te onderscheiden zyn, een ongeneeslyk zweer, het speen, fistel, of, om het te volmaken, door de ergste van alle ziektens, 'waaraan de menschen onderhevig zyn,' indigestie, en derzelver getrouwe medgezellin, droefgeestigheid.

De inboorlingen zyn byzonderlyk meer onderworpen aan zinking, zenuwe en typhus koortsen; Ik had geene gelegenheid dit by te wonen, als slechts by enkelde gevallen, en deze waren meest by kinderen, waarin de oorzaken der ziekte te vinden waren, by die welke eigen zyn, aan alle plaatsen in alle klimaat.

Echter, gelyk men my berigt heeft, is de zenuwe koorts, nu en dan eene landziekte, in het byzonder, na een regen gety, opgevolgd door zware hitte en stilte, wanneer verscheidene dier genen, die gedurende den regentyd, van gewoonlyk gezonde jaargety, gewoon waren, zich straffeloos aan buitensporigheden overtegeven, boeten nu, de straffe hunner zonden, tegen de wetten der matigheid. In de genezing van deze koortsen, is de kinkina en slangen wortel na behoorlyke voorafgaande buikzuiveringen zeer dienstig.

Afgaande koortsen regeren zelden in Curaçao. De waarnemingen gemaakt door Hillary op Barbados kunnen op dit eiland zeer goed toegepast worden. "Afgaande koorts," merkt de schryver aan, "byzonderlyk de derdendaagsche en vierdendaagsche, zyn zeer ongemeen of nooit of dit eiland waargenomen, dan wanneer dezelve aangebragt zyn geworden van de benedenwinds eilanden, of van eenige andere plaatsen minder gekultiveerd of waar de bosschen niet uitgeroeid zyn. Jackson heeft te Jamaika op Savana la Mar een gelyke waarneming gedaan. In Curaçao worden dezelve van andere plaatsen gebragt en zyn schielyk te verdryven. Maar, schoon de afgaande koorts in het algemeen hier niet eigen is, er zyn niettemin uitzonderingen, en ik heb eenige waargenomen. Op onderscheidene tyden, ging ik twee negers van de plantagien zien, die ziek lagen, de een aan de alle daagsche koorts, de andere met eene derdendaagsche voorteekens van afgaande koorts. Gelyk ik my naauwkeurig berigt heb, dat deze negers, op lage plaatsen gewerkt hebben, en digt by deze plaatsen vond ik, op onderzoek, vyvers van stilstaande wateren, welke door den tyd, gelyk men gemeenlyk onder de keerkringen vindt, door zware regen, ontstaan zyn. Deze daad, strekt zeer ter opheldering van een, voor dezen niet wel begrepen grondbeginzel, dat plaatsen, welke in het algemeen, voor de gezondheid bekend staan, doorby kumende oorzaken, haar karakter veranderen, en voor eenen tyd ongezond worden. Dus drooge plaatsen, kunnen na zware regen tyden, of door overstroomingen van rivieren, of versch water, of water poelen, stilstaande waters, of moerassen welke nu en dan ontstaan, kunnen van wezen veranderen en gelyk worden aan die welke doorgaans vochtig zyn; terwyl deze laatsten, door de heersching van de zelfde oorzaken, voor eenigen tyd bevryd kunnen worden van de gewoonlyke oorzaken der ziekte. De gedane waarnemingen door Volney in Egipte, dat "eene grenzeloze vlakte, op onderscheidene tyden, een zee van versch water is, een modderig moeras, een groen veld, of een drooge woesteny." schoone voorbeelden geeft by. der trapgewyze verandering, welke hetzelfde distrikt onder gaat, in derzelfs gesteldheid en geneeskundig plaatselyk karakter, en bewyst de verschillende graden van gezondheid en ongezondheid welke reden geven tot tegengestelde besluiten, getrokken uit op onderscheidene tyden gedane waarnemingen.

Om weder te keren. Ik konde geenen twyfel overhouden aangaande de oorzaken, die de koorts aanwakkeren, in de gevallen die ik aangeteekend heb, want er was geen ander geval in deze ziekte in het eiland; en tweedens om reden eene verplaatzing myner zieken naar het drooge zeestrand eene dadelyke uitwerking deed, aan de gewoonlyke middelen, die aangewend werden om de ziekte te stuiten.

(Het vervolg hierna.)

---

* In heete luchtstreken kan men nimmer verwachten om de lever na den dood gezond te vinden, het zy de ziekte scherp of kroniek was; van deze laatste zoorten van ziekte, is het byna altoos de zetel en oorsprong.—MOSELEY, p. 443.

De Curaçaosche Courant.

May 9, 1823.

FOR SALE, FREIGHT, OR CHARTER,

THE SCHOONER

CORNELIA,

J. MÖLLER, Master.

If not sold or Freighted previous to the 20th inst. she will then take in Freight for Porto Rico, for which, or Passage, apply to the Captain on board, or at his house, No. 14, Pieter Maay.

Den 1sten Mei 1823.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer en Onderhoorige eilanden heeft in den loop van het voorleden kwartaal de volgende aanstellingen gedaan ter vervulling der ontstaan hebbende vacatures.—namelyk:

Den 2de Klerk H. Boye bevorderd tot 1ste Klerk en de extra Klerk G. Schotborgh, c. z. tot 2de Klerk ten Kantore van den Heer Raad Contrarolleur der Financien.—en

Den extra Onder Visitateur P. F. Koeyers tot Onder Visitateur.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 9den Mei 1823.

PUBLIEKE AANBESTEDING.

INGEVOLGE autherisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien aan de minst inschryvende aanbesteden, de leverantie van Ryst, telkens voor veertien dagen voorraad, bestaande in Twaalf Honderd Ponden; tot dat er van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangekomen, ten dienste der troepen alhier.

De gegadingdens adresseren zich met beslotene Billetten uiterlyk Maandag den 12den dezer 's ogtends vóór elf ure, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur der Financien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelven, ter eigenste plaatse gegeven worden op Woensdag den 14den daarop volgende.

De Raad Contr. der Fin., NUBOER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

3.	bark	Wilhelmina, Wilson,	Ocumares
5.	golet	Dorothea, Hart,	Aruba
	——	Morgiana, Sears,	Philadelphia
	bark	Sarah, Wright,	Rio-de la-Hacha
	brik	Hippomenes, Bourne,	New York
7.	golet	Telemachos, Solagnies,	Aruba
	——	Cornelia, Möller,	St. Domingo
9.	lantje	Eendragt, Coolman,	Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

3.	schip	Douglass, Brown,	New York
	golet	Carmen, Solar,	Coro
5.	bark	Fly, Bogman,	La Guayra
	golet	Dorothea, Hart,	Aruba
6.	brik	Unanime, Cruz,	dito
	bark	Maria, De Mey,	St. Thomas
	brik	Anna Maria, Gaerste, jr.	Bordeaux
7.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba

Op verleden Zondag ging Z. E. de Gouverneur een bezoek aan boord van Zyne Majesteit's brik de Zwaluwe, kapitein Bodel, afleggen; toen Z. E. naar de wal terug keerde, vuurde zy een salut.

De Zwaluwe vertrok op Woensdag naar La Guayra, ter verleening van konvooi.

Gisteren middag werd er een koninglyk salut door de Artillerie gevuurd, ter eere van den geboorte dag van hare Koninglyke Hoogheid Wilhelmina Frederica Louisa Marianne, Princes der Nederlanden.

De Columbiaansche brik de Mosquito, van 18 stukken, kapitein Matthews, kwam op Donderdag morgen binnen deze haven. De Mosquito was op strand, digt by Calle San Juan, 6 of 7 uren lang, en raakte los, zonder eenig wezenlyke schade geleden te hebben. De Mosquito is die schoonste brik in dienst der Columbianen, hare stukken zyn allen 24 ponders karonaden, en men oordeelt dat wanneer zy en het korvet Bolivar in het laatste gevegt waren, de uitslag anders zoude geweest zyn.

De schoener Drie Susters, kapt. Peron, kwam gisteren morgen van Puerto Cabello alhier aan, en bragt het volgende half officieele berigt van het laatste zee gevegt tusschen de Spaansche en Columbiaansche eskaders, gezonden door den kommandant van Puerto Cabello, aan den Spaanschen gecommissioneerde alhier.

Puerto Cabello, 3den Mei 1823.

Even vóór 10 ure s'morgens, zag men dat de vyandelyke vaartuigen, welke naar bovenwinds kruistten, weder op derzelver ankerplaats, in front van Borburata, terug keerden. Kort naderhand kwam er een fregat, een korvet en 2 kleinere vaartuigen in het gezigt, houdende de koers naar de haven van den vyand; en derzelver aannadering vervulde het dappere garnisoen en de inwoners van deze plaats met vreugde; maar deze blydschap vermeerderde, toen men ontdekte, dat deze vier vaartuigen de Spaansche vlag op hadden, en volgens de reeds ontvangene berigten, bleef er geen twyfel over, dat het ons eskader was, hetwelke alle oogenblikken verwacht werd, onder het bevel van den schoutbynacht Don Angel Laborde.

De schoutbynacht, zich der kennis van de plaats bedienende, kreeg zeer gemakkelyk de bovenwinds van het vyandelyke eskader, bestaande uit 2 korvetten, 1 brik en 4 schoeners, welke allen ten anker waren, maar door schrik bevangen zynde, kapten zy derzelver kabels, en deden alle moeite om te ontsnappen. De schoutbynacht met het fregat en korvet, plaatsten zich aan den voornaamsten ingang van deze haven, om het veilige binnen komen van de vaartuigen onder zyn konvooi te beschermen, en toen de vyand van tusschen de eilanden met volle zeil uitkwamen en op hen aanhielden, hierdoor de mogelykheid van derzelver wegkomen verhinderende, begon een gevegt, hetwelke 18 minuten duurde.

Ik ben wel bewust dat onze dappere en waardige chef Laborde, U een breedvoerig verhaal van het gebeurde zal toezenden; maar ik kan naauwelyks uitdrukken de groote voldoening en geestdrift, welke de harten vervullen van de dappere verdedigers dezer plaats, die in menigte toevloeiden, terwyl zy elkander broederlyk omhelsden om het gevegt te aanschouwen.—Het is onmogelyk voor my te beschryven, de betuigingen van vreugde en tevredenheid, met dewelke zy getuigen waren, by de gelukkige en opregte proeven, welke zy gaven van hunne getrouwheid, patriotismus en gehechtheid aan hun gouvernement.

Gisteren kwam het fregat de Constitution met deszelfs bevelhebber Chacon in deze haven ten anker, die ons berigte dat de korvetten de Carabobo en de Maria Francisca, welke zeer geleden hebben in ons bezit zyn, zamen met derzelver manschappen. Een gedeelte der gevangenen zyn hier aangekomen, en in verzekerde bewaring gesteld.

Met de eerste gelegenheid, zal ik U hiervan een omstandig verhaal mededeelen; en ik haast my, U dezen over Curaçao te doen toekomen tot uwe voldoening.

Ik heb de eer te zyn,

MANUEL DE CARRERA y COLINA.

In byvoeging van bovenstaande, zagen wy het volgende uit byzondere brieven:—Beide prys gemaakte vaartuigen kwamen in de haven van Puerto Cabello aan, maar zeer beschadigd in het hol en de tuigen, en hadden zamen omtrent 100 dooden en gekwesten. Het fregat en korvet hadden slechts 16 gekwesten. De Ceres kruistte tusschen Puerto Cabello en La Guayra. Volgens melding had kommodore Daniels omtrent 30,000 pattienjes aan boord van zyn schip, gedeeltelyk van hem zelve, en gedeeltelyk om de troepen, welke Puerto Cabello belegeren te betalen. Het getal der gevangen beloept op 401, waarvan de meeste van de landmagt was, welke als mariniers dienden.

De schoener Rayo, stond gisteren van Puerto Cabello naar La Guayra te vertrekken, hebben de kommodore Daniels en omtrent 40 officieren, behoorende aan de prys gemaakte schepen aan boord. Men zegt dat kommodore Daniels en zyne officieren de edelmoedigheid en menschlievende behandeling van admiraal Laborde jegens de gevangenen zeer hoog prezen.

Men berigt het als eene daadzaak, dat de Vigia van Puerto Cabello, welke volgens onze laatste, uit gebrek van levensmiddelen overgegaan was, wezenlyk door den kommandant aan de Columbianen voor de som van $2000 is verkocht. Hy vertrok zamen met eenige zyner manschappen om te Valencia zyne betaling te ontvangen; maar het grootste gedeelte zyner krygsmagt in de Vigia, zyn naar Puerto Cabello gegaan, daar zy zich in de zaak niet wilden inwikkelen. De kommandant van de Vigia was met rang van kapitein in het Spaansche leger, en wy hebben vernomen, dat, een dag later, na dat hy dit verraad gepleegd had er een afgezant van Morales aan kwam, met zyne bevordering tot den rang van luitenant kolonel.

De Kortes van Portugal hebben besloten gemeene zaak met Spanje te maken, en beschouwen een aanval op het schiereiland als eene schending. Een besluit is bekend gemaakt, om ten minste 60,000 man aantewerven, de militie te kompleteren en eene nationale garde te Lissabon, &c. op den voet te brengen.

Men zegt dat lord Holland aan M. Argueles geschreven heeft, de kortes voorhoudende om aan hunne konstitutie zoo als dezelve is verkleefd te blyven, hen belovende bystand uit Engeland te verlenen.

Op den 7den Maart werd er in de stad London Tavern, ter eere van de Spaansche revolutie, een diné gegeven, waarby lord Wm. Bentnick presideerde, geassisteerd door den hertog van Sussex.

De Bayonne nieuwspapieren zyn opgevuld met het maken van toebereidselen, door Frankryk en Spanje, om dadelyk met vyandelykheden te beginnen. De troepen kwamen by aanhoudenheid te Bayonne aan, en trokken naar de dorpen aan de grenzen van Spanje. De agenten van het geloof waren zeer werkzaam met maken van klederen, en overzenden van wapens en krygsbehoeftens naar de korpsen in Navarra en de drie Provintien Er zyn order afgegeven, om eene armee van het geloof te Bayonne op den been te brengen, en gereed te houden, om op het eerste bevel op te trekken. De Spanjaarden waren tevens aan hunne zyde bezig de Franschen te St Sebastian en Pampeluna te ontvangen. Alle mondbehoeftens welke te vinden waren, zyn in beslag genomen om Pampeluna te voorzien. De benden van de bergvolken aan de grenzen van Spanje, die ten gunste van Frankryk waren, zyn zeer verminderd, en die er nog zyn, bevinden zich in eenen beklagenswaardigen toestand, en kunnen geen onderstand van de Franschen erlangen.

In een artikel medegedeeld uit La Guayra uit een Amerikaansch nieuwspapier vinden wy de volgende waarnemingen:—

"De vloot onder kommodore Daniels lag te Borburata, *onderscheppende alle vaartuigen komende van of vertrekkende naar Puerto Cabello.* Deze zeemagt bestond uit de Bolivar, (vlag schip) 25 stukken, de Constitution, 25 stukken, de Maria Francisca, 22 do. de Patriota 18 en El Venedor van 14.

"Eenige weken geleden ontving generaal Paez private orders, van president Bolivar, om bevel van zyne armée aan generaal Soublette over te geven, en zich dadelyk naar *Apure* te begeven, ten einde er een oproer te helpen stillen, welke bedrygt ernstig en schrik verwekkend te worden;—Het karakter van generaal Paez, is dat van een onverschrokken, werkzame en kundige officier—zyne aankomst was regt van pas; het gelukte hem, door het ter dood brengen van *vyf en twintig* hunner aanvoerders, de rust te herstellen.

"De stad en het fortres van Maracaybo blyft steeds in het bezit van Morales, die door generaal Montilla zeer naauw bewaakt wordt met een uitgezochts korps van *zeven duizend* man zamen met de vloot onder kommodore Beluche.

"De landbouw wordt schandelyk in de vermakelyke vallyen van Caracas verzuimd, al waar beide, de luchtgesteldheid en de grond zoodanige gouden aauloksels aan menschen van gemeene nyverheid aanbieden. De plantagien met uitzondering van zeer weinige worden zoo verslofd, dat dezelve naauwlyks een halve gedeelte opbrengen, van hetgene dezelve onder behoorlyke behandelingen zouden opgebragt hebben. Het gebruik van den ploeg is onbekend, en de prys van het werk zeer hoog; de armen zyn zorgeloos en onkundig; daar zy voor den dag van heden alleen zorgen, is het kwade daarvan *nadrukkelyk*, want zy leven voornamelyk op vruchten en goed koop mais brood welke hen instaat stellen om hun honger te stillen, zonder onder het gebod te vervallen van, "gy zult het brood van het zweet uws aangezigts eten.

"Groote en talryke verbeteringen zyn echter reeds daargesteld door de zorgvuldigheid en kennis van weinige aanvoerders, die alleen op het tydstip afwachten wanneer het "zwaard in een snoeimes zal veranderd worden," om nadruk en duurzaamheid aan hunne achtbare en yverige pogingen te geven."

TYDING UIT MEXIKO.

Baltimore, 6den April.—Met de Samuel, kapitein Shearman, van New Port, R. I. in 24 dagen reis van Campeachy, hebben wy de laatste berigten uit die plaats ontvangen. In de provintie van Yucatan, werd er eene vergadering gehouden, door de militairen en al de misnoegden van Vera Cruz, welke zich ten gunste van het kongres verklaarden. Te Campeachy was er een oproer; de keizerlyke gouverneur is van zyn post afgezet en gevangen genomen, en een ander is in zyne plaats door het volk gekozen. Alle de gevangenen, die op bevel van den keizer Iturbide in hechtenis waren, zyn in vryheid gesteld, en men hoorde van niets anders dan vreugde gejuich en illuminatie.

Men dacht den persoon van den keizer zeer onveilig, daar het algemeen geroep was, "weg met den verrader! lang leve het kongres!" Misnoegdheid heerschte overal, welke vergroot werd was door het verbod, om tabak in dat gedeelte van het schiereiland te verkoopen.

New York, 8sten April.—Kapt. Boyer, van de schoener Fly, die gisteren avond van Vera Cruz aankwam, heeft ons verschaft met de volgende tydingen van de onlangs gebeurde omstandigheden te Mexiko.

Op den 26sten January begon eene onderhandeling tusschen de keizerlyken armee, die toen Vera Cruz in beleg hield en generaal St. Anna, de republikeinsche chef. De gen. Echavarra, de bevelhebber van de belegerende armee heeft vele voorstellingen gedaan, welke allen verworpen waren tot den 1sten February, wanneer de bepalingen van St. Anna nagekomen waren en het beleg gebroken. Op den namiddag van dien dag kwam generaal Echavarra binnen de stad onder het gejuich des volks. De generaal St. Anna ontmoette hem aan de poorten van de stad en ontving hem met open armen, en begeleide hem tot aan het paleis. Op den volgenden dag vertrok hy naar Jalapa. Op zyne aankomst aldaar begon eene briefwisseling tusschen hem en den minister van oorlog, dewelke niets ten opvolge had. Op den 17den kwam de beroemde republikeinsche opperhoofd Guadeloope Victoria, met alle vreugde betuigingen Vera Cruz binnen. Vóór deze gebeurtenis werd de kroon van Iturbide op de publieke plein verbrand, en de vryheids boom op dezelve geplant, waaronder Victoria op zyne weg naar het paleis ging. Op zyne aankomst aldaar vertoonde hy zich zamen met St. Anna aan het balkon met laurier kransen om hunne hoofden, welk het volk hun verzocht had te dragen. Eenige dagen naderhand verklaarde de marquis de Vibaneo opperbevelhebber der keizerlyke troepen te Puebla, zich voor Victoria, St. Anna en de Vryheid!

Hierop zond de keizer dadelyk twee afgezanten naar Puebla, de generaal Negrete, en Herera, secretaris van den staat, om het behoud van zyne kroon en van zich zelve te bewerkstelligen. Op hunne aankomst verklaarde zich generaal Negrete dadelyk voor de zaak van het volk, en Herera keerde terug zonder eenig gehoor by de republikeinsche chef te erlangen. De keizer stelde den vóór, om het kongres daar te stellen, en naar deszelfs besluiten te handelen. Dit was verworpen, en men eischte zyne kroon op, met belofte van bescherming voor zyn persoon, tot dat het kongres zou bepalen, die alleen zoude kunnen aanwyzen, op welke wyze men over hem zal beschikken. Op den ontvangst dezes, verliet de keizer de stad Mexiko, (na alle de Indiaansche bevolking met zwaarden, messen, en geweren gewapend te

hebben,) en vertrok naar Tucabayou, een myl afstands. Hy maakte tevens een verbond met den Grooten Cato, een Indiaansche opperhoofd in de binnenlanden, die zich verbonden heeft om hem met 10,000 krygshelden te voorzien, onder voorwaarden dat hy keizer zal zyn van de eene helfte van Mexiko, en Iturbide van de andere helfte. Deze opperbevelhebber heeft Mexiko verlaten, ten einde de voorwaarden van zyne kompagnieschap te volbrengen.

Op den 21sten Maart ontving men een depeche te Vera Cruz, gedagteekend Puebla den 14den, meldende dat de armee was, van die plaats op den volgenden dag te vertrekken, ten einde Iturbide intesluiten, die men zeide, op zyn vertrek stond van Tucabayou naar Valadola, men veronderstelt om zich met zyn Indiaansche collega te vereenigen.

De republikeinsche armee is verdeeld en afgezonden als volgt:—Generaal Bravo naar Chaleo; Inclou, naar Toluca—Negrete, naar Ayotto; Echavarra, naar Guadeloupe; en Barragan naar Guatillau. Eene andere divisie is naar St. Augustine de la Caevas afgezonden—Generaal Victoria heeft bevel over Vera Cruz. Generaal Laborto was te Guamanthe met 600 man. De geheele republikeinsche krygsmagt wordt geschat op 7 of 8.000 man; die van den keizer bestond uit 1000 of 1500.

Generaal St. Anna vertrok op den 21sten Maart van het eiland Sacrifice (een myl afstands van Vera Cruz,) met een eskader bestaande uit 1 brik, 4 schoeners, hebbende aan boord van 300 tot 400 man troepen. Men veronderstelde, dat het oogmerk van deze expeditie was, om de inscheping van eene groote som gelds van Iturbide, welke men zegt, aan boord van een Spaansche paket was, dat op den volgenden dag naar Havana stond te vertrekken te onderscheppen.

Het eskader onlangs door Iturbide in de V S. gekocht, is geheel opgehaald met uitzonde ring van eene kannoneer boot en eene schoener; de officier en manschappen, werden behalven zeer weinige afbedankt.

Het Britsche korvet de Ranger, kwam op den 25sten February te Vera Cruz aan, met een Heer, met name Mackay, een agent van het gouvernement aan boord, welke aan den keizer geaddresseerd was; maar op het bevinden, dat het land in de handen van de republiekeinen was, scheepte hy zich aan boord van de Ranger, zoo men zegt, en vertrok naar Havana.

On Sunday last His Excellency the Governor paid a visit on board His Majesty's brig Swallow, capt. Bodel, and on returning to the shore his Excellency was saluted from that vessel.

The Swallow sailed on Wednesday for La Guayra, with the trade from this island under her convoy.

Yesterday, at noon, a royal salute was fired by the artillery, in honor of the Birth Day of Her Royal Highness Wilhelmina Frederica Louisa Marianna, Princess of the Netherlands.

The Columbian brig Mosquito, of 18 guns, captain Matthews, arrived in this harbour on Thursday morning. The Mosquito was on shore in the neighbourhood of Calle San Juan, between six and seven hours, and was got off without receiving any very material damage.—The Mosquito is the finest brig in the Columbian service; her guns are all 24 pound carronades, and it is thought, that if she and the corvette Bolivar had co-operated in the late engagement, the result would have been very different.

The schooner Three Sisters, Peron, arrived here yesterday morning from Puerto Cabello, and has brought the following demi official account of the late naval engagement between the Spanish and Columbian squadrons, transmitted by the commandant of Puerto Cabello to the Spanish commissioners here:—

Puerto Cabello, May 3, 1823.

A little before 10 o'clock in the morning, the vessels of the enemy, which were cruizing to leeward were seen returning to their anchorage in front of Burburata; soon afterwards a frigate, a corvette and two smaller vessels were observed, steering towards the harbour of the enemy; and their approach caused the greatest enthusiasm in the brave garrison and inhabitants of this place, but more so when it was discovered that these four vessels were under Spanish colours; and, according to the accounts previously received, there remained no doubt that it was our squadron, commanded by rear-admiral Don Angel Laborde, which we momently expected. We were not long kept in doubt.

The admiral, availing himself of his knowledge of the place, with much ease kept the weather guage of the enemy's squadron, consisting of two corvettes, a brig and four schooners, which were all at anchor, but being suddenly seized with fear, they cut their cables, and made every effort to get away. The admiral, with the frigate and corvette, took a position at the principal entrance of this harbour, in order to ensure the safe arrival of the two vessels under his convoy; and, when the enemy came out from among the islands, he crowded all sail and stood towards them, thus preventing the possibility of their escape, when an action commenced, which lasted only 18 minutes.

I am well aware that our valiant and worthy chief, Laborde, will remit you a detail of the whole affair; but I cannot refrain from noticing the great satisfaction and enthusiasm which filled the hearts of the brave defenders of this place, who, in groupes, and with the greatest fraternity, went to see the conflict. It is impossible for me to describe the demonstrations of joy and content with which they witnessed the sequel, and the most sincere proofs they gave of their loyalty, patriotism, and devotion to the government.

Yesterday the frigate Constitution, with her undaunted commander, Chacon, anchored in this port, who informs us that the corvettes Carabobo and Maria Francisca, which are much cut, up have fallen into our possession, together with their crews. A part of the prisoners have arrived here, and are now confined in a place of great security.

By the earliest opportunity I will give you a full detail of the whole transaction, and hasten to send you this communication by way of Curaçao, for your satisfaction.

I remain, &c.

MANUEL DE CARRERA y COLINA.

In addition to the above we glean the following particulars from private letters:—The captured vessels had both arrived in the harbour of Puerto Cabello, much cut up in their hulls and rigging, and had between them upwards of 100 men killed and wounded. The frigate and corvette had only 16 wounded. The Ceres was cruising between Puerto Cabello and La Guayra. Commodore Daniels is stated to have had on board his ship about 30,000 dollars, partly his own property, and partly to pay the troops beseiging Puerto Cabello. The prisoners taken amounted to 401, the greater number were land forces, acting as marines.

The schooner Rayo was to sail yesterday as a cartel from Puerto Cabello for La Guayra, with commodore Daniels and about 40 officers belonging to the captured ships. Com Daniels and his officers are stated to have spoken highly of the generous and humane treatment of admiral Laborde towards the prisoners.

It is stated as a fact, that the Vigia of Puerto Cabello, which we mentioned in our last had surrendered for want of provisions, was actually sold by the commandant to the Colombians for the sum of 2000 dollars; he had gone, together with some of his men to Valencia, to receive the money, but the greater part of the force in the Vigia, had gone down to Puerto Cabello, as they would not be implicated in the transaction. The commandant of the Vigia held the rank of captain in the Spanish army; and we are told that the day after he had committed the treacherous act, a commission arrived from general Morales promoting him to the rank of lieutenant colonel.

The Cortes of Portugal have determined to make common cause with Spain, and consider an attack on the Peninsula as an invasion.—They have projected a decree, declaring that at least 60,000 men should be recruited, the militia be completed, and a national guard formed at Lisbon, &c.

It is stated that lord Holland has written to M. Argueles holding out to the Cortes the necessity of adhering to their constitution as it is, and promising them assistance from England.

A dinner was given at the city of London Tavern, on the 7th March, in honour of the Spanish revolution, at which lord Wm. Bentinck presided, assisted by the duke of Sussex.

The Bayonne papers are full of the preparations making by France and Spain, for immediate hostilities. The troops were continually arriving at Bayonne and proceeding to the villages on the frontiers of Spain. The agents of the faith were very active in preparing clothing and sending arms and ammunition to the corps in Navarre and the three provinces. Orders have been issued for an army of the faith to be formed at Bayonne, to be ready to march at the first orders. The Spanish were also, on their side, preparing to receive the French, at St. Sebastian and Pampeluna. All the provisions which could be found were seized for the purpose of supplying Pampeluna. The bands of mountaineers on the frontiers of Spain, who were in favour of France, are considerably reduced, and those who remain are in a deplorable condition, not being able to obtain succour from the French.

In an article communicated from La Guayra, and inserted in an American paper, we find the following observations:—

"General Paez, a few weeks since, received private orders from president Bolivar to leave his army under the command of general Soublette, and repair forthwith to *Apure*, to aid in quelling an insurrection, which threatened to be serious and alarming;—General Paez's character is that of a bold, efficient and intelligent officer—his arrival was most opportune—he succeeded in restoring order and tranquillity by executing *twenty five* of the ringleaders.

"The important pursuit of agriculture is shamefully neglected in the delightful valley of Caracas, where both climate and soil offer such golden inducements to men of ordinary industry. The plantations, with very rare exceptions, are managed in an indolent, slovenly manner, scarcely yielding *one half* of what ought to be realized from them, under proper management. The use of the plough is unknown, and the price of labor very high—the poor are indolent, ignorant and improvident; with them "sufficient unto the day" is *emphatically* "the evil thereof," for they subsist chiefly on fruits and a cheap corn-bread, which enable them to satisfy the cravings of their appetite, without enduring the penalty denounced against man of "eating his bread by the sweat of his brow.

"Great and numerous grievances however, are already in a train of wholesome correction, through the perseverance and intelligence of a few leading men, who only await the period when the "sword shall be turned into a pruning hook" to give efficacy and permanency to their honourable and zealous exertions."

LATE FROM MEXICO.

Baltimore, April 6.—By the Samuel, Shearman, of Newport, R. I. in 24 days from Campeachy, we have received the last intelligence from that place. In the province of Yucatan, a convention was held, attended by the military and all the disaffected of Vera Cruz, which declared in favor of the congress. A complete revolution had taken place at Campeachy—the imperial governor had been turned out of office and imprisoned, and a new one elected by the people. All the prisoners, who were confined by order of the emperor Iturbide, were liberated, and nothing was heard or seen, but rejoicing and illuminations.

The emperor's person was considered very unsafe, as the general cry was, "down with the traitor, long may the congress exist"—Disaffection every where reigned, which was heightened by the prohibition of the sale of tobacco in that part of the Peninsula.

New York, April 8.—Capt. Boyer, of the schooner Fly, who arrived last evening from Vera Cruz, has furnished the following intelligence of recent occurrences in Mexico.

On the 26th of January, negociations commenced on the part of the imperial army then beseiging Vera Cruz, with general St. Anna, the republican chief. Many propositions were made by general Echavarra, the commander of the beseiging army, all of which were rejected, until the 1st of February, when the stipulations of St. Anna were complied with, and the seige raised. In the afternoon of that day, general Echavarra entered the city, amidst the huzzas of the people. He was met by general St. Anna at the gates of the city, and received with open arms, and was thence escorted to the palace. On the following day he departed for Jalapa. On his arrival there, a correspondence commenced between him and the minister of war, which resulted in nothing of importance. On the 17th, the great republican chief, Guadaloupe Victoria entered Vera Cruz with every manifestation of joy. In anticipation of this event, the crown of Iturbide had been burnt in the public square and the Tree of Liberty planted upon it, under which Victoria passed on his way to the palace. On arriving at the palace, he, with St. Anna, presented themselves at the balconies with wreaths of laurels on their brows, which the people insisted upon their wearing. A few days after this, the marquis de Vibaneo, commander of the imperial troops at Puebla, declared for Victoria, St. Anna, and Liberty!

The emperor, immediately on his hearing of this, dispatched to Puebla two commissioners, general Negrete, and Herrere, secretary of state, to treat in some manner for the preservation of himself and his crown. On their arrival, gen. Negrete immediately embraced the popular cause, and Herrere returned without any particular audience with the republican chiefs. The emperor then proposed to establish the congress and to proceed agreeably to its decrees. This was refuted, and a demand was made of his crown, with a promise of protection to his person, until a congress should convene, who *alone* should direct in what manner he should be disposed of. The emperor on receiving this, left the city of Mexico, (after arming all the Indian population with swords, knives and muskets) for Tucabayou, one league distant. He also formed an alliance with the Grand Cato, an Indian chief of the interior, who has engaged to furnish him with ten thousand warriors, upon condition that he shall be emperor of one half of Mexico, and Iturbide of the other. This chief had left Mexico for the purpose of fulfilling the terms of the co-partnership.

On the 21st of March, a despatch was received at Verá Cruz, dated at Puebla on the 14th, stating that the army was to move from that place on the following day to surround Iturbide, who it was said, was about to depart from Tucabayou for Valadola, supposed for the purpose of forming a junction with his Indian colleague.

The republican army is devided and directed as follows:—Gen. Bravo advances for Chaleo; Inclou, for Toluca—Negrete, for Ayotta; Echavarra, for Guadaloupe; and Barragan for Guatillau. Another division is ordered for St. Augustine de las Caevas. Gen. Victoria commanded at Vera Cruz. Gen. Laborto was at Guamanthe, with 600 men. The whole republican force was estimated at 7 to 8000; that of the emperor consisted of 1000 to 1500.

Gen. St. Anna sailed from the island of Sacrifice (one league from Vera Cruz) on the 21st of March, with a squadron of 1 brig and 4 schooners, having on board 300 to 400 troops, for Tampico. The supposed object of this expedition was to intercept the shipment of a large sum of money, belonging to Iturbide, said to be on board a Spanish packet which was to sail next day for Havana.

The squadron lately purchased in the U. S. by Iturbide, is entirely hauled up, with the exception of one gun-boat and one schooner, and the officers and men, with the exception of a very few, discharged.

The British sloop of war Ranger, arrived at Vera Cruz on the 22d of February, with a Mr. Mackey, an agent of the government on board, who was to have proceeded to the emperor; but on finding the country in the hands of the republicans, he embarked on board the Ranger, and sailed, as was said, for Havana.

PIRACY.

Savannah, March 27.—Arrived this forenoon, the French brig Jeune Henriette, Guillaume Le Quellee, master, from St. Jago de Cuba, bound to Nantz. On the 17th inst. six leagues to the eastward of the port of Havana, was boarded by a piratical vessel, under English colors, a schooner of the same description in company.—These vessels were about 50 or 60 tons burthen, armed with a pivot gun, and two carriage guns, full of men. They robbed the Jeune Henriette of part of her cargo, all her light sails and boats, cabin furniture, stores, running rigging, &c.—Mr. Bazalias, the supercargo, was most dreadfully beaten, in consequence of some gold being found on his person. In order to make him confess where other specie might be concealed, they placed a rope around his neck, when he was drawn up three different times. He was not let down the last time until the colour of his face changed, and he was thought to be dead. All the clothes of Mr. B. of every description were taken from him, with the exception of a flannel shirt. The clothing of the captain and crew shared the same fate.

The captain was taken on board the pirate with his papers, and after looking at them, they asked him if he had any money on board—on his replying in the negative, they threw the whole of his papers into the ocean, and struck him several times over the head with swords. They then drew the capt. and two of his crew across a cannon and applied a ropes' end to their backs, and when they had nearly lost their senses from the severe flagellation, water was given to them. The question was again asked if they had any money, and on their answering as at first, they were whipped a second time until their bodies were much mutilated by the blows.

Two ladies, passengers in the schooner Success, captain Ray, from Matanzas, bound to New Providence, which they had captured on the 7th and converted into an assistant, were put on board the brig. They had been robbed of their money, jewelry, bedding, and in short every thing but a few articles of clothing. They had remained on board the pirate 10 days.—One of the ladies, who has a small child had a rope put round her neck and a knife presented to her breast, to enforce a disclosure of any money that was secreted. While these ladies were on board the pirate, several American vessels were robbed. The ladies can give no account of the captain and crew of the schooner, but they suppose them to have been all murdered. The Dutch brig Minerva, capt. Scrager, from Havana bound to Amsterdam, with a valuable cargo of sugar and molasses, was also captured, and burnt by the same pirates, after taking out what articles they wished. Two of the crew of the Dutch brig are on board of the Jeune Henriette—the remainder of the crew are supposed to have been put on board a vessel bound to England.

On parting from the pirate, they told them that if they offered to make for the port of Havana, and they should capture them a second time, they would give no quarter, but without discrimination destroy them.

They took from the captain and passengers of the Jeune Henriette, 70 doubloons, 370 francs, 2890 piasters, and several gold watches.

Remarks.—After reading the above narrative, at which the blood runs cold, will it be thought unreasonable if we now again ask where is the American squadron, under the command of commodore Porter, which promised us so much and has, as yet, we must say, performed so little?—About the middle of Feb. it sailed from Norfolk, the 3d of March it arrived at St.Thomas. This is the last intelligence that has reached us respecting commodore Porters's squadron, that was "we were told destined to cruise off Cuba for the purpose of effecting the suppression of piracy in that quarter;" but which is prosecuted with increased and triumphant success every day.—If we did not know that all confidence may be placed in the resolution, activity and sagacity of commodore Porter, we might be led to entertain some doubts whether his squadron had been disposed of in the most efficient manner for securing the object desired and intended. But we, at any rate owe it to the respect we feel, in common with our fellow-citizens, for this gallant and intelligent officer, to wait for some explanation before we indulge in complaints.

Observations on the Climate and Diseases of the Island of Curaçao. By Daniel L. M. Peixotto, M. D. of New York.

(CONCLUDED FROM OUR LAST.)

The last disease of which I shall have occasion to speak, is the yellow fever. To pass over in silence a subject so interesting to this country would, in an American physician, be as culpable, as it would be unpardonable, on the other hand, to tire his reader with a repetition of stale and common-place details. Undeterred, then, by scruples which would urge the impropriety of describing a disease so often and happily described before, I shall furnish a concise enumeration of its most remarkable symptoms, as they fell under my observation at Curaçao. The impression made on my mind by the first case to which I was called, can never be erased; the peculiar physiognomy, the insidious progress, the acute mental and bodily suffering, and the rapid and fatal issue, furnished a bedside lesson of disease, which not the ablest and most pointed descriptions can ever convey.—The occurrence of this disease too in an island so dry and free from many of the sources of the disease, on which too much reliance has been placed, will not be deemed unworthy of record.

The yellow fever is endemial to this island at all times and seasons, but it occurs more especially in the calm and sultry months of the year. New comers from northern latitudes are its appropriate subjects; the natives and seasoned inhabitants being exempt from its attacks. When a great number of the first description of persons arrive at the same time, as sailors on board of vessels of war, or troops in transports, the disease generally prevails to some extent among them, and is then considered epidemical. Solitary individuals, arriving from time to time form the sporadic cases, which are more or less occurring during every month of the year. I had an opportunity in 1818, of seeing the disease in its epidemic form on board of two Dutch vessels of war. Sporadic cases never failed to present themselves, at all times, during my stay in the island.

The disease generally invades the patient with the ordinary symptoms of fever: slight rigors, never amounting to a chill; pain in the head and loins; uneasy sensation about the stomach, and a general sense of weariness. Sometimes these symptoms are altogether wanting, and pyrexia seizes the patient suddenly: at other times they continue for several hours, and then are succeeded by increased arterial action, quick, full, and chorded pulse; great, and even pungent heat of skin; increase of the pain of the head, more particularly across the eye-balls; soreness and pain in the loins, stretching forward to the umbilicus, or shooting down to the thighs and settling in the calves of the leg, in which the patient likewise complains frequently of a sense of weakness. The countenance has a sad and characteristic appearance: the eyes are inflamed and watery; the tongue is slightly covered with a whitish mucus, and is most frequently moist The skin is sometimes of a dingy hue, mostly not altered in its appearance, and frequently it is covered with a slight moisture. The stomach is very uneasy, experiencing a sense of vacuity, sometimes of hunger, and is generally painful on pressure from without; in some cases it retches even at this early period, and if vomiting be superadded, the prognostic is fearfully certain. The bowels are costive, and respond with difficulty to the action of purgatives. The urine is scanty, and what is voided is reddish and clear. The mind in general is serene, but fearful of the event.

These symptoms continue increasing for forty-eight or sixty hours, when relief seems approaching in a temporary alleviation of the more violent symptoms. The febrile heat and pain yield and frequently go off altogether.—But when the stomach has once been disordered, there is no cessation of its sufferings. This second stage has not inaptly been termed, by Moseley, *Metaptosis;* it is the token that reaction is exhausted, and the system is undergoing a rapid change, from a state of excitement to one of collapse and passive suffering. The third or last stage accordingly developes itself sooner or later in the sunk and irritable pulse, though in some cases it is little changed; the low temperature of the body; the approaching coldness of the extremities, and yellowish suffusion appearing first about the eyes and angles of the mouth, and on blistered surfaces, particularly in moment when the patient, either from vomiting or any other exertion is exhausted, then diffusing itself over the neck and breast and wh le body. The patient complains now of increasing uneasiness about his stomach, and is urgent for cold drink, which is no sooner taken than it is rejected, and accompanied with increasing quantities of black membranaceous flocculi swimming in the fluid, and of a slate-coloured sediment at the bottom. He is frequently free from all disturbance, and inclines to doze, but he no sooner falls into a slumber, than the perturbation of his stomach becomes perceptible, and vomiting is brought on. He now lies on his back, with his knees drawn up in the bed, and is intolerant of any covering about his head: he occasionally sighs, and tosses his hands to and fro; is anxious for something hard upon which to press, and frequently leaves his bed with insane violence, and grasps the floor or the bed, and seems to experience relief from the indulgence. Hiccough, increase of black vomiting, dark and fetid stools, hemorrhage, and perhaps a convulsive fit end his acute sufferings.

Such is the general outline of the train of phenomena characterizing this disease, whose mortal progress it is the severe duty of the humane physician to watch with scarce a hope of any other reward to his labours and anxiety except an addition to his melancholy experience.

All cases are not, however, thus distinctly marked. Patients sometimes labour for a day or two under no other symptoms than those attending an ordinary cold, for which a dose of salts from the medicine chest is prescribed; their eyes are watery, they feel disinclined to move about, and lie down listless and unconcerned of what is passing about them, when, of a sudden, retching and vomiting come on, and perhaps before the physician has time to appear they are in the agonies of death.

On the treatment I have nothing new to offer, and shall not say any thing. Emetics were, however, prescribed, and blisters were by some thought hurtful. In two cases, which threatened to put on the most violent form of the disease, the most active depletion by the lancet, and brisk cathartics led me to flatter myself that I succeeded in arresting the disease.

1. As to the character of the fever, it is evidently an ardent continued fever that vents itself on the stomach and brain, and originates only in places near to the sea. It is distinct from the bilious remitting fever that arises in hot weather, in warm climates, and in every situation that is exposed to the action of heat and moisture. These diseases have been confounded, it is true, but they are characterized by so many differing circumstances, that it appears very strange how they could have been ever identified. In the yellow fever the liver is not the cause of the disease, nor is it primarily affected, as is the case in bilious fevers; there is no remission of the fever as in the bilious remittent, the abatement of the excitement which takes place in the metaptosis being no other than, as it has been accurately described by Lining, a total cessation of the fever. To the yellow fever, the newly arrived northern man is alone subject, whilst the native and seasoned inhabitants are alike, with the former, obnoxious to the bilious fever. The yellow fever attacks the same person once only excepting in cases where a temporary residence in a cold country has, in the interim, predisposed the constitution anew to an attack of the disease, whereas the West Indians are liable to repeated, and even annual attacks of their bilious fevers. The treatment too, differs in the two diseases: emetics, which are highly proper in the bilious remittent fever, being most generally fatal in yellow fever. On each of these highly important heads, abundance of testimony could be adduced, but the limits to which I have prescribed myself will barely permit me to refer to the pages of Moseley, Jackson, Lining, and McArthur, from whose ample experience the above results and conclusions have been drawn. But the locale of the two diseases differs, and this leads me to notice,

2. The cause of yellow fever. I am aware that I am treading on dangerous ground, when I approach this subject. The immediate cause of yellow fever is far from being known: but does not this very circumstance distinguish it sufficiently from the bilious remittent, whose source is indubitably heat and marsh miasma? That heat is no less necessary to the production of yellow fever, cannot be denied; but it is by no means apparent that miasma from marshes is a cause of the fever. For if it were, the yellow fever would be co-extensive with the bilious remittent, which is by no means the case. The latter prevails under the influence of heat and moisture in the interior as well on the sea-coast of those countries in which it is endemic. But the yellow fever is confined to the neighbourhood of the sea; in the inland districts of the larger islands, and of the American continent, it is unknown. This difficulty it has been attempted to get over by the assertion, that they are various grades of the same disease. But from the locale assigned to each, it must be evident that the cause is entirely different, and hence the logical inference is just, that the effects are likewise different. Besides, there is a sufficient number of facts on record to prove that this fever occurs in hot latitudes at sea, before new-comers have approached the land; and hence it has been considered in these cases a disease of pure excitement from heat alone. The occurrence of the disease in perfectly dry situations, as at Curaçao, tends to the same point; nor does the prevalence of the disease as an epidemic, detract from the force of this conclusion, as it implies a difference in the number only of those simultaneously exposed and attacked, not in the nature of the cause or origin of their disease. The knowledge which we possess on this subject at this day resolves itself into the following data: that yellow fever prevails in tropical and tropicoid climates, and among the agents necessary to its production, the presence of heat and the neighbourhood of a sea atmosphere are alone well defined and understood.

3. If I approached the cause of yellow fever with fear, I must speak with delicacy of its *contagious* property. In the cases which I have seen of this disease, I never could perceive the existence of this quality: sporadic cases were certainly free from it under all circumstances, and the epidemical cases which have been suspected to possess this virus, were only observed to impart it within the sphere of the original source of the disease. But there are so many contradictory facts recorded on this head, and my experience with regard to it is so limited, that it would be daring indeed on my part to offer any conclusion. Happy shall be his destiny, to whom it is reserved to analyze and trace the causes which have involved this subject in so much mystery and discussion; and more happy he, who can reconcile the jarring opinions and discrepant views of such men as Bancroft, Chisholm, Rush, Miller, and Hosack.

WAARSCHOUWING.

De Raad Fiscaal diverse klagten ontvangen hebbende omtrent het forseren der passagies door de stegen aan de Overzyde met ossekarren, en hierin willende voorzien, doet by dezen elk en een ieder wie zulks aangaat waarschouwen en verbieden; om met zoodanige karren de kleine stegen te passeren; terwyl ingevalle na gedane waarschouwing zulks egter door de voerlieden worden getenteerd; de blanke ingezetenen zullen vermogen de karren vast te houden, en hy die dezelve voert ter Fiscalaat te brengen; zullende de meesters voor hunne slaven moeten instaan, ten opzigte van alle schaden door gezegde passagie aan de huizen of trankeren aangebragt.

De Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden, RAMMELMAN ELSEVIER.

Curaçao, den 28sten April 1823.